

Кюстендилъ М. е оставилъ значителни дири съ музикалната дейност, която е развивалъ като ржководителъ на училищни и граждански хорове и оркестри, но неговата главна заслуга е, че той пръвъ се заема съ научното изследване на нашата народна музика, изявявайки единъ вѣренъ усетъ къмъ самобитността на нейната ритмична и тонова основа (пръвъ между чужденцитъ учители по музика и капелмайстори) — резултатъ отъ което сж единъ значителенъ брой статии въ наши и чужди списания, като: „Нзшитѣ напѣви“ (С. Н. У. т. X), „Персо-арабски напѣви въ българската народна музика“ (сп. „Български прегледъ“, год. II, книга 8), сжщата въ нѣмски въ „Vierteljahresberichte für die musikalische Wissenschaft“ (Leipzig, год. III, кн. 2), „Гайдата въ напѣвитѣ ни“ („Български прегледъ“, год. II, кн. 9), „Византийска музика“ (ib. год. III, кн. 6, сжщата въ „Vierteljahresberichte и пр., год. IV, кн. 1), „Fremde Einflüsse in der bulgarischen Volksmusik“ — „Чужди влияния въ българската народна музика“ („Centralblatt für Chorgesang“, год. XVI, бр. 32), „Отъ де произлизатъ особенитѣ заключения въ нашитѣ напѣви“ — („Български прегледъ“ год. VI, кн. 1), „Малко хореография изъ Ломско и Видинско“ („Български прегледъ“, год. IV год. 7), „Бждащето на югославянската музика“ (ib., год. III, кн. 4), „Bulgarische Volksmusik“ (Ethnologische Mitteilungen aus Ungarn) Буда-Пеща, год. III, кн. 1 и 2), „Нашата народна музика самостоятелна ли е?“ (Кавалъ, год. II, бр. 1—7). Други статии: „Музиката въ срѣднитѣ ни училища“ (Училищенъ прегледъ, год. II, кн. 7), „Пѣнието въ срѣднитѣ училища“ (ib. год. V, кн. 4) и пр. М. е авторъ и на учебници по пѣние (първитѣ добри у насъ) и редакторъ на сп. „Кавалъ“, отъ което сж излѣзли две годишнини, съ цененъ материалъ, и което е първото българско музикално списание, водило по-продължителенъ животъ и, като така — М. трѣбва да се смѣта за основателъ на нашия периодиченъ музикаленъ печатъ (като не се смѣта Байдановата „Гусла“, отъ която е излѣзълъ само единъ брой).

М. е писалъ и нѣколко композиции: Сюити № 1 и 2 отъ български напѣви и „Осоговско кокиче“ — валсъ за голѣмъ оркестъръ, „Българско капричио“ за пиано, опера „Хоро“ (на Кирилъ Христовъ текстъ), не играна у насъ, но въ „Кавалъ“ има съобщения, че се е приготвяла отъ студенти въ София, и че ще се играе въ Седмоградско, като сж помѣстени въ нотнитѣ му приложения откъслечи отъ нея („Соло и I дуетъ на хороводеца съ изводчийката“, „II хоръ въ механата“ и др.), китки отъ народни пѣсни, училищни пѣсни и др. Освенъ това, билъ е натоваренъ и съ изработване програми по пѣние за мжжкитѣ педагогически училища (1895), девическитѣ гимназии, и съ редактирането на музикалния отдѣлъ на голѣмото дѣло „Българско отечество“.

Махмудъ, Рагибъ Бей — турски музикаленъ писателъ, род. 1900, следвалъ въ Берлинъ и Парижъ при Артуръ Вилнеръ и Йожень Борелъ, учителъ по музика въ Цариградския лицей, написалъ трудъ: „Анадолслитѣ пѣсни и нашето музикално бждеще“.

Алоисъ Мацакъ

Мацакъ, Алоисъ — Mazak, Alois — воененъ капелмайсторъ, род. 14 дек. 1857 въ Гол.-Хлушнице при Краде-